

Lichtend vooruitzicht

Donker en dreigend zijn hier onze dagen,
duisternis spreidt zich reeds over deez' aard'.
Hoevelen zuchten en wenen en klagen,
zijn door de zorgen van 't leven bezwaard.

Is er geen uitzicht? Ja, God zij geprezen!
Christ'nen, het licht van de Morgenster daagt!
Christus verschijnt! Waarvoor dan nog te vrezen?
Hij is die Heer Die de Zijnen steeds draagt!

Jezus, mijn Heiland, wanneer zult U komen?
'Spoedig!', zo klinkt van de hemel Zijn stem.
Weldra zijn w' in 't Vaderhuis opgenomen.
Dan zijn wij eeuwig verenigd met Hem!

Iedere dag, ieder jaar ons gegeven
brengt dat vooruitzicht ons steeds naderbij.
In die verwachting voortdurend te leven,
maakt onze harten gelukkig en blij!

Terugblik, inkeer en vooruitzicht

Gaat 't absoluut gezag der waarheid ooit verloren?
Kan z' aangepast naar 't oordeel van de mens
Zich heden zó en morgen anders weer doen horen,
Zich voegen naar 't idee van mensen en hun wens?
Zou z' in deez' zware, donk're dagen
Een ander kleed, een ander aanzien dragen?

Neen, 't was geen waanbeeld,
't was Gods waarheid,
Die onze vaders moed en krachten schonk,
Waarvoor in zwakheid, maar toch ook in klaarheid,
't Getuigenis op deze aard' ontstond.
Maar 't was de vijand met zijn listig fluist'ren
En onze ontrouw, die het
deed verduist'ren.

Ja Heer, het is Uw ernstig richten,
Als straf op onze ongerechtigheid,
Omdat wij luisterden naar 't lokkend dichten
Der boze wereld en haar ijdelheid.
Kunt U, o Heer, het oordeel niet meer keren?
Moet satans list nu toch weer triomferen?

Uw roepstem was vergeefs, Uw vriend'lijk fluist'ren.
De kracht was weg en wat men zag slechts schijn.
De boze tijdgeest kon het hart verduist'ren
van ons, die lichtend Uw getuigen moesten zijn.
Zoals de wijn, die in de kelk zo schitt'rend flonkert,
De blik voor waarheid, trouw en recht verdonkert.

Wij lieten door de vijand ons verleiden
En zochten 's werelds wijsheid en haar kracht;
In plaats van rustig 's Heren hulp te beiden,
Die Zelf toch voor Gods Huis
houdt trouw de wacht.
In plaats van biddend - wachtend te vertrouwen
Begonnen wij een ander huis te bouwen.

Wij zochten daarbij alles te behouden
Wat elk van ons aan zeeg'ningen genoot
En zagen niet hoe 's vijands listig drijven
De geest der wereld in ons allen goot
En zo, met leedvermaak, als hij het steeds begeerde,
Het water uit de reine bron
tot troebel nat verkeerde.

Wij dachten slechts nog aan datgene
wat ons behaagd' en zochten 't allen tijd.
Vergeten werden d' eisen van die Éne
Wiens troon getuigt van 's Hemels heiligheid.
Want heilig zijn en blijven al Zijn rechten,
Met 's werelds eis mag ik ze niet vervlechten.

Diep buigen wij, o Heer, ons voor U neder
De muren vielen, torens zijn verbrand,
Wil U ontfermen, Heer, en keer toch weder.
Want heel erg zwaar drukt nu op ons Uw hand.
Uit onze harten welt een angstig vragen:
Zal satan, Heer, Uw getuig'nis gans wegvagen?

U gaf het ons om het zuiver te bewaren Heer,
naar Uw Woord en naar Uw heiligheid.
Wij echter trachtten het menselijk - logisch te verklaren,
Ontaardden het naar d' eis van deze tijd.
O, Heer, geef weer getuigen Uw banier te dragen
Die trouwer zijn dan wij en niet als wij versagen!

Dat in de band des vredes zij bewaren
De eenheid van de Geest, 't kostelijkste goed.
Bescherm hen toch in noden en gevaren
Bewaar toch steeds voor struikelen hun voet.
Dat zij zich door Uw Geest slechts laten leiden
Opdat zij trouw zich aan Uw waarheid wijden.

Vooruitzicht

Dra zult U, dierb're Heiland, wederkomen,
Om thuis te halen heel Uw heil'ge schaar;
Reeds heeft zij vreugdevol Uw roep vernomen:
'Ik kom met haast!' - Uit nood en uit gevaar,
Uit broedertwist, uit scheiding en uit lijden
Voert U haar tot U om haar eeuwig te verblijden.

Verheerlijkt zullen d' Uwen blinken
Rondom Uzelf en in Uw heerlijkheid.
Geen wanklank meer zal ooit daar klinken.
Noch iets, dat 't stempel draagt van deze tijd.
Alléén Uzelf zal d' Uwen dan bekoren
En niets de lof, die U toekomt, verstoren.

Verheerlijkt in hen die U om U heen vergaarde,
bewonderd in elkeen die hier in U geloofd'
is er geen schepsel meer in hemel of op aarde,
die daar Uw heilig recht verkort of rooft.
Waarheid en recht zal 't gans heelal aanschouwen
als dra Uw macht en kracht zich gaan ontvouwen.